

בית המשפט לעניינים מקומיים בירושלים

תו"ב 16-04-47700 מדינת ישראל נ' גוליס

בפני כבוד השופט דניאל מרדכי דמביץ

בעניין: מדינת ישראל

ע"י ב"כ עוה"ד אייל כהן

המאשימה

נגד

מוחמד אחמד גאזי מוחמד גוליס

ע"י ב"כ עוה"ד ג'ומעה חלאילה

הנאשם

גזר דין

הנאשם (מוחמד אחמד גאזי מוחמד גוליס, ת.ז. 023438963) הואשם בבית משפט זה בכתב אישום שהוגש ביום 10.4.2016.

הכרעת הדין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה לפי סעיף 210 לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965 (כפי נוסחו עובר לתיקון 116; להלן - **החוק**) בכך שלא קיים צו שניתן לפי סעיפים 205 או 206 לחוק.
2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 20.11.2007 נגזר דינו של הנאשם על ידי בית משפט זה ב-ת.פ. 6451/2004 ובו נצטווה בין היתר להתאים מבנה בשטח של כ-1,460 מ"ר (4 קומות ומרתף, בשכונת בית חנינה בירושלים) להיתר בניה, לרבות באמצעות הריסה, וזאת לא יאוחר מיום 20.7.2008. מעת לעת האריך בית המשפט את מועד ביצוע הצו עד ליום 30.6.2015. הנאשם לא קיים את צו ההתאמה (לא על דרך של הריסה ולא על דרך של קבלת היתר כחוק מאת הוועדה המקומית לתכנון ובניה ירושלים) עד ליום 13.3.2016.

פרשת העונש

3. ראיות לעונש

- ראיות לעונש בהתאם לסעיף 40(ב)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **חוק העונשין**) הוגשו על דרך של עדות הנאשם, לרבות חקירתו הנגדית על ידי ב"כ המאשימה.
- א. הנאשם מוכר מרכבו אביזרי אופנה ("אקססוריז") כגון שעונים ושרשראות, כעבודה שהוא מגדיר כמזדמנת. לטענתו, הוא מרוויח בחודש כ-3,000-4,000 ₪. אשת הנאשם אינה עובדת. לנאשם שני בנים בגירים שאינם מתגוררים עם

בית המשפט לעניינים מקומיים בירושלים

תו"ב 16-04-47700-04 מדינת ישראל נ' גוליס

- ההורים. בן בגיר נוסף הוא סטודנט ומתגורר עם ההורים. שתי בנות קטינות (בנות 10 ו-12) מתגוררות עם ההורים.
- ב. הנאשם מתגורר עם אשתו ושלושת הילדים בדירה אחת במבנה בשטח של 140 מ"ר (כולה ללא היתר).
- ג. כלל המבנה הוא של המשפחה המורחבת. במבנה יש 8 דירות. 3 דירות במבנה אינן בשימוש. בדירות שבשימוש מתגוררים הנאשם, שלושת אחיו ושתי אחיותיו. לפחות לחלקם הם בעלי משפחות והורים לילדים.
- ד. המשפחה המורחבת נושאת במשותף בקנסות. כך לגבי קנס של 547,000 ₪ שתשלומו הסתיים או קרוב לכך וכך לגבי קנס, ככל שייגזר על הנאשם בהליך זה.
- ה. לשם הקמת המבנה היה מגיע לקבלן המבצע 1,700,000 ₪ ובפועל שולמו לו כ-90% מהסכום. היו תשלומים לבעלי מקצוע נוספים.
- ו. לשם מימון תשלום הקנס (שכבר נגזר) וההליך התכנוני המשפחה מכרה "הרבה דברים".
- ז. הנאשם ומשפחתו פועלים להוצאת היתר למבנה עוד משנת 2004. סיום ההליך צפוי תוך 5-6 חודשים (מיום 28.2.2018, מועד דיון הטיעונים לעונש).
4. סיכומי המאשימה לעונש
- א. הנאשם לא קיים את הצו ואין בידו היתר לבינוי. מאז הגשת כתב האישום בתיק העיקרי ועד היום חלפו 14 שנים - והיתר אין.
- ב. מתחם העונש ההולם הוא 29,200-20,000 ₪, תוך שהעונש המתאים למקרה דנן הוא קנס ברף הגבוה של הענישה, קרי 29,200 ₪.
- ג. בנוסף מבוקש להטיל קנס יומי. מתחם העונש ההולם הוא 1,400-600 ₪. נוכח מאמציו של הנאשם להכשיר את הבינוי וטענותיו בדבר מצבו הכלכלי, יש להטיל את הקנס לפי הרף התחתון של 600 ₪ ליום כפול 253 ימים - שהם 151,800 ₪. בעניין זה הפנה ב"כ המאשימה לשני פסקי דין:
1. ע"פ (י-ם) 10-04-19839 מוחמד כאלותי נ' מדינת ישראל (10.1.2011) בו אושר גזר דינו של בית משפט זה מיום 24.2.2010 ב-ת.פ. 12235/06 בו הוטל קנס של 600 ₪ למ"ר בגין בניה בלתי חוקית של 1,222 מ"ר.
2. רע"פ 6059/13 מוחמד כאלותי נ' מדינת ישראל (4.11.2013) בו אושר ע"פ (י-ם) 13-01-9966 מוחמד אחמד כאלותי נ' מדינת ישראל (17.7.2013) בו אושר גזר דינו של בית משפט זה מיום 6.12.2012 ב-ת.פ. 4338/09 בו הוטל, בין היתר, קנס של 500 ₪ למ"ר בגין אי ציות לצו התאמת בניה בלתי חוקית בשטח של 1,220 מ"ר.

בית המשפט לעניינים מקומיים בירושלים

תו"ב 16-04-47700-04 מדינת ישראל נ' גוליס

- ד. מבוקש להטיל על הנאשם מאסר על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים.
- ה. מבוקש כי יוצא צו הריסה חדש אשר יוטל גם על הוועדה המקומית לתכנון ובניה, תוך שביצועו יידחה ב-3 חודשים לצרכי התארגנות בלבד.

5. סיכומי הנאשם לעונש

א. הבניה בוצעה על קרקע השייכת לנאשם וחלה עליה תב"ע 3458/א המאפשרת בניית עד 3 קומות ועוד קומת מרתף. משנת 2004 הנאשם ניסה לקדם הליך תכנוני, אולם הדבר לא התאפשר בשל שינוי במדיניותה של הוועדה המקומית לתכנון ובניה ובשל קידום תכנית איחוד וחלוקה 12856.

ב. "לאחרונה" (עמ' 6, שורי 25) אושרה תכנית האיחוד והחלוקה ועל יסודה ניתן להגיש בקשת היתר. הואיל ומיקום החלקות השתנה היה צורך להוכיח בעלות ולעבור את הסינון של ועדת הבעלויות.

ג. הנאשם עדכן את בית המשפט בכל התקדמות תכנונית והגיש בקשות לפי סעיף 207 לחוק - בקשות שאושרו. הארכה האחרונה היתה עד יום 30.6.2015 אולם בשל הקושי מול ועדת הבעלויות לא ניתן היה לקבל מאיש המקצוע "שום מכתב" (עמ' 6, שורי 32).

ד. הקנס בסך של כחצי מיליון ש"ח שהוטל על הנאשם בשנת 2004 גרם נזק כלכלי לנאשם ובני משפחתו. הנאשם השקיע כספים מרבים בקידום ההליך התכנוני. אם בית המשפט יטיל את הקנס שנתבקש על ידי המאשימה אזי תיפגע משפחתו של הנאשם שהוא המפרנס היחיד שלה.

ה. הפסיקה שאליה הפנה ב"כ המאשימה מתייחסת לבניה קבלנית שנעשתה לשם הפקת רווח, בעוד שבמקרה דנן הבניה נעשתה לצורך מגורי הנאשם ובני משפחתו. הסניגור הפנה לפסק דינו של בית משפט זה ב-ת.פ. 5232/09 **מדינת ישראל נ' לילה גושה** (8.9.2011) אשר בו, לטענת הסניגור הוטל קנס של 20,000 ₪ בגין אי ציות שלישי לגבי שטח של 400 מ"ר. כן הפנה הסניגור ל-ת.פ. 2647/13 **מדינת ישראל נ' זיאד עראבי** (16.6.2014) בו הוטל קנס של 3,000 ₪ בגין אי ציות ראשון.

ו. נתבקשה ארכה של "שנה ויותר" (עמ' 7, שורי 16) לביצוע צו ההתאמה, בכדי לאפשר הוצאת היתר.

6. דברי הנאשם

הואיל וראיות ההגנה לעונש היו עדותו של הנאשם, לא מומשה לחוד זכותו של הנאשם לשאת דברים אחרונים בהתאם לסעיף 192 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982.

7. ראיות הנאשם לעונש וסיכומי הנאשם - הערות מקדמיות

בית המשפט לעניינים מקומיים בירושלים

תו"ב 16-04-47700-04 מדינת ישראל נ' גוליס

- א. טענותיו בעל פה של הנאשם - ראוי היה שיוכחו במסמכים בכתב. בפרט אמורים הדברים לגבי מצבו הכלכלי.
- ב. טענות ב"כ הנאשם בסיכומיו היו טענות עובדתיות, מבלי שאיש הצהיר עליהן, מבלי שאיש נחקר עליהן ומבלי שהוצגו אסמכתאות כלשהן לביסוסן.
- ג. תכנית 12856 פורסמה ביום 12.6.2013 (י"פ התשע"ג 6608, עמ' 5128). מאז חלפו חמש שנים. לא ברור מדוע הגדיר הסניגור את מועד מתן התוקף לתכנית כ"לאחרונה".
- ד. נתונים קונקרטיים כלשהם לגבי הליך בקשת ההיתר - לא הוצגו ואף לא נטענו. אף לא צויין מספר הליך בקשת היתר, ככל שנפתח.
- ה. הטענות לגבי גזר הדין ב-ת.פ. 5232/09 אינן נכונות. באותו עניין מדובר היה בבינוי בשטח של 115 מ"ר ולא 400 מ"ר. במקרה דנן מדובר באי ציות לגבי 1,460 מ"ר - פי 12.7 בקירוב מהעבירה אשר אליה ביקש הסניגור להשוות את המקרה דנן. אם ב-ת.פ. 5232/09 הקנס שהוטל היה 20,000 ₪ הרי שבמקרה דנן (ביחס ישר) הקנס הראוי הוא 253,913 ₪.
- ו. הטענות לגבי גזר הדין ב-ת.פ. 2647/13 אף הן לא רלבנטיות. מדובר היה שם בגזר דין שאישר הסדר עונשי שהושג בעניין עבירה של בינוי בשטח של 33 מ"ר ומרפסת בשטח 14 מ"ר, תוך שהנאשם הרס חלק מהבינוי עובר להסדר ופעל להכשרת יתרת הבינוי.
- יש להצר על התנהלות ההגנה בניגוד להוראות הדין, תוך שראיות לא הוגשו בדרך קבילה ואף לא קרובה לכך ותוך שטענות לתקדימים משפטיים הועלו באופן שהוא לכל הפחות שגוי.

הבניית שיקול הדעת השיפוטי על פי תיקון 113 לחוק העונשין - מבוא

8. לפי סעיף 40 לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.
9. לפי סעיף 40 לחוק העונשין, מלאכת גזירת העונש מתחלקת לשלושה שלבים:
- א. קביעת מתחם העונש ההולם (סעיף 40גא) לחוק העונשין): לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, יש להתחשב: (1) בערך החברתי המוגן שנפגע מביצוע העבירה; (2) במידת הפגיעה בערך החברתי; (3) במדיניות הענישה הנהוגה; (4) ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (כמפורט סעיף 40ט לחוק העונשין). (5) בהתאם לסעיף 40ח לחוק העונשין, אם מתחם העונש ההולם כולל קנס אזי לשם קביעתו על בית המשפט להתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם.

בית המשפט לעניינים מקומיים בירושלים

תו"ב 16-04-47700-04 מדינת ישראל נ' גוליס

- ב. בעת גזירת הדין יתחשב בית המשפט בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (כמפורט בסעיף 40 לחוק העונשין).
- ג. התחשבות בנסיבות שיצדיקו סטייה ממתחם העונש ההולם: שיקולי שיקום (סעיף 40ד) ושיקולים של הגנה על שלום הציבור (40ה).

השלב הראשון: קביעת מתחם העונש ההולם

10. הערך החברתי המוגן שנפגע

דיני התכנון והבניה נועדו להגן על מספר תכליות:

- א. תכנון - נדרש ניצול זהיר ומחושב של משאבי הקרקע, משאבים שהם מתכלים אינם מתחדשים ומיועדים לשמש את הציבור בכללותו.
- ב. תקינות ההליך התכנוני - ההליך התכנוני צריך להתבצע מבלי שנקבעו עובדות מוגמרות בשטח שישבשו את התכנון הציבורי.
- ג. שלום הציבור - בינוי המבוצע ללא היתר מראש אינו מפוקח והוא מסוכן לציבור ויכול לפגוע בסביבה.
- ד. שוויון והגינות בין האזרחים - יש לאפשר לכלל האזרחים הזדמנות תכנונית שווה. קביעת עובדות בשטח משמעה עקיפה אלימה של ההליך התכנוני על ידי מי שבוחר להתעלם מההליך המסודר החקוק.
- ה. כיבוד הדין - פעולה בניגוד לדיני התכנון והבניה משקפת זלזול פומבי בשלטון החוק.

בית המשפט העליון ציין פעמים רבות את החומרה שבה יש לראות עבירות על דיני התכנון והבניה:

"התופעה של בניית מבנים ללא היתר ופניה לקבלת היתר רק לאחר שנקבעו עובדות מוגמרות בשטח - תופעה נפוצה היא, ויש לפעול להכחדתה. יש במעשים כאלה פגיעה חמורה בשלטון החוק ובסדר הציבורי, וככל שמציאות עגומה זו מתמשכת, המציאות היא חמורה יותר, ונדרשת מדיניות ענישה תקיפה ומוחשית כדי להדבירה."

(ר"ע 23/83 בנימין פור נ' מדינת ישראל, פ"ד לח(1) 533, 535 (1983); דברי כב' השופט דב לוין)

בית המשפט לעניינים מקומיים בירושלים

תו"ב 16-04-47700-04 מדינת ישראל נ' גוליס

"בנייה שלא כדין היא לא רק תופעה, החותרת תחת התכנון הנאות של הבנייה, אלא השלכותיה מרחיקות לכת יותר: היא בין התופעות הבולטות, הפוגעות בהשלטת החוק. מי שעושה דין לעצמו פוגע באופן הגלוי והברור בהשלטת החוק"

(ר"ע 1/84 אברהם דוויק ואח' נ' ראש העיר ירושלים ויושב-ראש הוועדה המקומית לתכנון ובניה, פ"ד לח(1) 500, 494 (1984); דברי כב' הנשיא מאיר שמגר)

"לצערנו, הפכו עבירות נגד חוקי התכנון והבנייה לחזון נפרץ, ורבים גם טובים איש הישר בעיניו יבנה. זוהי פגיעה חמורה וקשה בשלטון החוק, המזולזל לעין השמש, ואין איש שם אל לב לאזהרות הגורמים המוסמכים ולפסקי הדין של בתי המשפט."

(ע"פ 917/85 הוועדה המקומית לתכנון ולבנייה גליל מזרחי נ' מוסא נימר אבו נימר, פ"ד מא(4) 29, 31 (1987); דברי כב' השופט מנחם אלון)

"תופעת הבנייה הבלתי חוקית הפכה מכת-מדינה – ברבות הימים והשנים צירפה עצמה מכה זו – בצד מכת גניבות רכב – לעשר המכות" (רע"פ 4357/01 יעקב סבן נ' הוועדה המקומית לתכנון ולבנייה "אונו", פ"ד נו(3) 49, 60 (2002); דברי כב' השופט מישאל חשין)

"המאבק בתחומים אלה של בניה שלא כדין הוא סיזיפי, ואין צורך להכביר מלים על "מכת המדינה" רבת הפנים שמילאה את הארץ במקומות שונים. אין סיבה להוציא את הרוח ממפרשי הרשויות, המבקשות להיאבק בכך ככל יכולתן, ולרפות את ידיהן. על הבונים שלא כדין לידע, כפי שנכתב בפי המשיבה בבית המשפט המחוזי, כי כספם מושם על קרן הצבי. בתי המשפט גם מצווים ליתן יד לכך."

(ע"פ 11000/07 יהודה אלמליח נ' הוועדה המקומית לתכנון ובניה אשדוד, סעיף ה(3) להחלטת כב' השופט אליקים רובינשטיין (1.1.2008))

"בית משפט זה עמד לא אחת על כך שעבירות התכנון והבניה הן עבירות המבטאות זלזול בחוק וברשויות, וכי בתי המשפט ימעלו בחובתם אם יתנו לבניה בלתי חוקית להיגרר כך שלא יושם קץ להפקרות"

(רע"פ 8220/15 רשיק כפאיה נ' מדינת ישראל, סעיף 9 להחלטת כב' השופט סלים גיבראן (27.12.2015))

בית המשפט לעניינים מקומיים בירושלים

תו"ב 16-04-47700-04 מדינת ישראל נ' גוליס

ביצוע עבירת בניה פוגע בתכליות דיני התכנון והבניה המפורטות לעיל ונתפס בפסיקה כחמור. על אחת כמה וכמה אמורים הדברים כאשר מדובר בעבירת אי ציות בעניינו של שטח ענק, תוך בחירה של הנאשם שלא לבצע גזר שניתן נגדו.

11. מידת הפגיעה בערך החברתי המוגן

לעניין עוצמת הפגיעה ישקול בית המשפט את השיקולים הבאים:

- א. **היקף העבירה.** מדובר בעבירה רחבת היקף. לא במטרים בודדים או עשרות מטרים מדובר. מדובר בבניין שלם (4 קומות ועוד קמת מרתף) בשטח ענק של 1,460 מ"ר.
 - ב. **הסיכון שהעבירה יוצרת.** בינוי שאין לו היתר לא עבר את ההליך התכנוני אשר אחת מתכליותיו היא וידוא שהוא אכן תקין ואינו מסוכן. מדובר בבניין שלם אשר יש חשש שאינו בנוי לפי הדרישות המקצועיות ועלול להתמוטט על יושביו, בין בשגרה ובין במקרה רעש אדמה.
 - ג. **הרווח שמביאה העבירה לנאשם.** ביצוע העבירה היטיב את מצבו של הנאשם ומשפחתו המורחבת. נוכח שטח העבירה מיטשטשת ההבחנה בין בנייה לצורך אישי לבין בנייה למטרה עסקית. מדובר בתחליף ארוך שנים לשכירת שמונה דירות חדשות בשטח נרחב ביותר. לא הוגשו חוות דעת לכימות התועלת שצמחה לנאשם (ולכלל משפחתו שהוא למעשה מייצג), אולם העובדות היבשות מדברות בעד עצמן.
 - ד. **התמשכות העבירה אל מול התנהגות הרשויות.** מדובר בבניין ותיק ללא היתר. לא הוצג כל צידוק לאי ביצוע צו ההתאמה. נהפוך הוא: הסניגור טען כי לא היתה אפשרות (משפטית) אפילו להגיש בקשה לדחיית ביצוע צו ההתאמה (לפי סעיף 207 לחוק).
- בנסיבות העבירה דנן ניתן לומר כי **מדובר בעבירה חמורה ביותר** אשר הנאשם בחר לבצעה ביודעין. הצבת בניין שלם ללא היתר היא מהפגיעות החמורות ביותר בערך החברתי המוגן על ידי דיני התכנון והבניה.

12. מדיניות הענישה הנוהגת

- א. ב-ע"פ (י-ם) 50877-01-15 **אבו רמילה נ' מדינת ישראל** (23.2.2015) נדון אי ציות של הנאשמים לצו התאמת מבנה בן 3 קומות בשטח כולל של כ-744 מ"ר (אשר נבנה שלא כדין) בשכונת שועפט בירושלים לתכניות ולהיתרי הבניה החלים באזור. בית המשפט המחוזי בירושלים הכביד את עונשם של הנאשמים (אשר נגזר

בית המשפט לעניינים מקומיים בירושלים

תו"ב 16-04-47700-04 מדינת ישראל נ' גוליס

על ידי בית משפט זה ביום 10.12.2014 ב-ת"פ 7484/11 וגזר על כל אחד משניהם (עונש כולל לאחר ההכבדה): קנס של 12,000 ₪; התחייבות בסך של 29,300 ₪ למשך שנתיים; צו התאמה דחוי בשנה; קנס (נוסף) יומי בסך כולל של 54,000 ₪ (300 ₪ בגין 180 ימי הפרה לכל אחת משני הנאשמים, קרי קנס יומי כולל של 600 ₪); מאסר על תנאי של שלושה חודשים למשך שנתיים. בקשת רשות ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי - נדחתה (רע"פ 2464/15).

ב. ב-ע"פ (י-ם) 9966-01-13 **מחמוד אחמד כאלותי נ' מדינת ישראל** (17.7.2013) נדון אי ציות של הנאשם לצו התאמת מבנה בין 5 קומות בשטח של 1,020 מ"ר (אשר נבנה שלא כדין) בשכונת שועפט בירושלים לתכניות ולהיתרי הבניה החלים באזור. בנוסף נדונה עבירת בניה של הוספת קומה בשטח של 225 למבנה (בניה חדשה שלא כדין). בית המשפט המחוזי אישר את גזר דינו של בית משפט זה אשר גזר על הנאשם את עונשים הבאים: בגין אי הציות: הקנס המרבי בחוק לגבי אי ציות (29,200 ₪; סעיף 61(א)(2) לחוק העונשין); קנס של 500 ₪ ליום בגין אי הציות (מדובר ב-860 ימי אי ציות ולפיכך הסכום הוא 430,000 ₪); מאסר על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים. בגין הבניה החדשה: הקנס המרבי הקבוע בחוק לגבי בניה שלא כדין (75,300 ₪; סעיף 61(א)(3) לחוק העונשין); התחייבות בסך 75,300 ₪ למשך שנתיים. לכלל הבינוי ניתן צו התאמה דחוי ב-3 חודשים לצרכי התארגנות. בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי - נדחתה (רע"פ 6059/13).

עולה כי הענישה בגין עבירות כגון דא כוללת: מאסר על תנאי של עד 6 חודשים למשך עד שלוש שנים; קנס בסך 1,400-500 ₪ ליום הפרה בנוסף לקנס המרבי הקבוע בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין (29,200 ₪) (וכן מאסר חלף קנס); התחייבות עד לסכום הקנס. בנוסף ניתנת דחייה של 12-3 חודשים בביצוע צו ההתאמה.

13. נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

מתוך רשימת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המנויות בסעיף 40ט(א) לחוק העונשין, רלוונטיות לעניינו הנסיבות הבאות (מספריהן להלן - כמספריהן בחוק):

(1) **התכנון שקדם לביצוע העבירה** - עבירות בתחום התכנון והבניה הן עבירות מתוכננות. הן דורשות התארגנות מוקדמת, גיוס משאבים כלכליים נכבדים וכן שכירת אנשי מקצוע שיבצעו את העבודות האסורות. הבחירה של הנאשם שלא לציית לצו ההתאמה היתה בחירה מודעת מראש.

(2) **חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה ומידת ההשפעה של אחר על הנאשם בביצוע העבירה** - הנאשם בחר ליטול אחריות בשם כלל משפחתו על ביצוע העבירה.

בית המשפט לעניינים מקומיים בירושלים

תו"ב 16-04-47700-04 מדינת ישראל נ' גוליס

(3) הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה - תוצאת המחדל של אי קיום צו ההתאמה היתה צפויה מראש.

(4) הנזק שנגרם מביצוע העבירה - הקמת בניין ענק והותרתו על תילו ללא היתר ובניגוד לצו ההתאמה מהווה פגיעה חמורה בכלל הערכים המוגנים.

14. עונש קנס - מצבו הכלכלי של הנאשם

מתחם העונש ההולם כולל עונש קנס.

מצבו הכלכלי של הנאשם לא הוכח. טענות הנאשם נטענו בעלמא, ללא אסמכתאות ומבלי להבהיר את הגיון. לא ברור מדוע הנאשם אינו עובד בעבודה סדירה המניבה לפחות שכר מינימום. לא הובהר מדוע אשת הנאשם אינה עובדת כלל. ברי כי בחירת משק בית להיות מעוט הכנסה (ככל שטענות הנאשם, שלא הוכחו בכל דרך, אכן נכונות) לא יכולה להיות בסיס להתחשבות במצב כלכלי של נאשם לשם הפחתת קנס הנגזר עליו. לא נטען דבר לגבי מצבם הכלכלי של יתר בני המשפחה המתגוררים בבניין ואשר הובהר כי ישתפו בתשלום קנס, ככל שייגזר.

15. מתחם העונש ההולם

נוכח נתוני חומרת העבירה שבפני נראה כי מתחם הענישה הראוי לעבירת אי ציות לצו התאמה שניתן לגבי בינוי רחב היקף הוא:

- מאסר על תנאי של עד 6 חודשים לתקופה של עד 3 שנים;
- מלוא הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין (29,200 ₪) בתוספת קנס יומי בשיעור 1,400-500 ₪ ליום הפרה;
- דחיה של 3-12 חודשים בביצוע צו ההתאמה.

השלב השני: נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

16. מתוך רשימת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המנויות בסעיף 40יא לחוק העונשין, רלוונטיות לעניינו הנסיבות הבאות:

(1) הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו - נוכח אי הוכחה נאמנה של מצבו הכלכלי של משק הבית וכן נוכח חלוקת הקנס בין כלל המשפחה, לא מצאתי כי תתקיים פגיעה.

(2) הפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם - נוכח אי הוכחה נאמנה של מצבו הכלכלי של משק הבית וכן נוכח חלוקת הקנס בין כלל המשפחה, לא מצאתי כי תתקיים פגיעה.

(4) נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב - הנאשם הודה במיוחס לו.

(5) מאמצי הנאשם לתיקון תוצאות העבירה ולפיצוי על הנזק שנגרם בשלה - לא

בית המשפט לעניינים מקומיים בירושלים

תו"ב 16-04-47700-04 מדינת ישראל נ' גוליס

הוכח כי הנאשם פועל בשקידה רצופה לשם הכשרת הבינוי.
(6) **שיתוף הפעולה של הנאשם עם רשויות אכיפת החוק; ואולם כפירה באשמה וניהול משפט על ידי הנאשם לא ייזקפו לחובתו - הנאשם הודה באישום ללא צורך בניהול הליך הוכחות.**

השלב השלישי: שיקולי שיקום ושיקולים של הגנה על שלום הציבור

17. אין במקרה דנן שיקולי שיקום ושיקולים של הגנה על שלום הציבור אשר יש בהם כדי להצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם.

18. הערות טרם חתימה

- א. לא מצאתי מקום להיעתר לבקשה להוצאת צו הריסה חדש. עניינו של הליך זה הוא אי ציות לצו התקף זה מכבר. הצו מהווה חלק מגזר הדין הקודם ולא מצאתי שיש בידי סמכות לבטלו (לשם הוצאת צו אחר תחתיו).
משלא נתבקשתי לעשות כן, אציין בקצירת האומר כי לטעמי אין אפשרות להעביר לידי הרשות את ההסמכה לבצע צו הריסה שביצעו הוטל בגזר דין קודם על הנאשם בלבד. הנמקה מלאה בעניין זה מופיעה בסעיף 17 לגזר הדין שניתן היום ב-תו"ב 17-10-64564 מדינת ישראל נ' ארוין ושרה אולמן.
- ב. בקציבת משך דחיית ביצוע צו ההתאמה הבאתי בחשבון את חלוף הזמן, הן עובר להשמעת הטיעונים לעונש והן לאחר מכן.

התוצאה

19. לאור כל האמור אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מיום 1.2.2019 לא יעבור הנאשם כל עבירה על דיני התכנון והבניה.
- ב. קנס כספי בסך 29,200 (לפי סעיף 61(א)(2) לחוק העונשין) ועוד קנס יומי של 600 ₪ בגין 257 ימי הפרה (13.3.2016-30.6.2015). **סך הקנס: 183,400 ₪.** הקנס ישולם ב-60 תשלומים חודשיים שווים רצופים החל ביום 10.12.2018 ובכל 10 לחודש שלאחר מכן. ככל שהקנס לא ישולם אזי ייאסר הנאשם למשך 365 יום. לעניין ביצוע תשלום חלקי יחולו הנחיות סעיף 71 לחוק העונשין.
- ג. מועד כניסתו לתוקף של צו הריסת הבינוי או התאמתו להיתר בניה שהוטל ב-ת"פ 6451/2004 נדחה ליום 1.2.2019.

בית המשפט לעניינים מקומיים בירושלים

תו"ב 16-04-47700 מדינת ישראל נ' גוליס

ביצוע הצו מסור בידי הנאשם (ולא הרשות) אולם מובהר לו כי ככל שלא יקיימו אזי ניתן יהיה להגיש נגדו כתב אישום נוסף בגין עבירה נוספת של אי קיום צו שיפוטי, דבר העלול להביא להפעלת המאסר על תנאי.

ד. ככל שהקרקע רשומה בלשכת רישום המקרקעין בירושלים, רשאית המאשימה להגיש בקשה בצירוף אסמכתאות לשם רישום הערה על זכויות הנאשם (בהתאם לסעיף 130 לחוק המקרקעין, התשכ"ט-1969, תקנה 31 לתקנות המקרקעין (ניהול ורישום), התשע"ב-2011 וסעיף 254 לא לחוק בנוסחו דהיום).

המזכירות תתיק גזר דין זה ב- ב-ת"פ 6451/2004.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ב חשוון תשע"ט, 31 אוקטובר 2018, בנוכחות ב"כ הצדדים והנאשם.

דניאל מרדכי דמביץ, שופט

